

34e jaargang

Pasen 2011

Pandipieri Vriendenbrief

Kisumu Urban Apostolate Programmes, KUAP

Inhoud:

<i>Pasen 2011, Hans Burgman schrijft ons:</i>	<i>2</i>
<i>Stand van zaken: Noodhulp aan Pandipieri !</i>	<i>5</i>
<i>Een Brief van Zuster Bernadette</i>	<i>6</i>
<i>De St. Jozefschool in Bergeijk</i>	<i>8</i>
<i>Oproep aan Hans !</i>	<i>9</i>
<i>Vanuit het Bestuur...</i>	<i>10</i>
<i>Colofon</i>	<i>11</i>

Pasen 2011, Hans Burgman schrijft ons:

Beste Vrienden,

Ondanks de problemen van een ontwikkelingsproject in de huidige woelige wereld zet Pandipieri zijn heilzame werk voort. De problemen houden ons wel dagelijks bezig. Daar is natuurlijk het slechte financiële klimaat, waardoor de dingen duurder en de schenkingen kariger worden. Door het falen van onze vorige administratie is er bovendien een flinke administratieve crisis ontstaan. Dank zij de bovenmenselijke pogingen van onze Ierse Mill Hill zuster Bernadette blijft alles toch wel aardig op de rails. En dat in een land waar bijna alles uit de rails loopt. Bernadette ontvangt veel steun vanuit de gemeenschap, van mensen die beslist willen hebben dat Pandipieri blijft bloeien. Stafleden zijn zelfs bereid om maandenlang zonder loon te werken. Waar vind je dat elders? En dan moeten we verder heel uitdrukkelijk noemen de groep van bezorgde vrienden in Nederland, die tot het uiterste in de weer is om de structuur van Pandipieri minder kwetsbaar te maken. En het werk gaat voort.

Het project dat wij Girls Domestic (Huishoudschool) noemen is in vol bedrijf. Tien jaar geleden, toen al onze programma's kritisch herzien werden, heeft men de officiële naam veranderd in Vocational Training, ofwel Vakopleiding. Ons oorspronkelijke team was daar toen niet zo blij mee, omdat de school door Zuster Ruth was opgezet als een cursus waar armlastige meisjes alles konden leren, waardoor hun persoonlijkheid werd ontwikkeld. Maar ja, we leven nu eenmaal in een tijd van economie-als-religie. Vorig jaar, bij het 25-jarig bestaan van de school, zei de aartsbisschop tot de afgestudeerden: "Welkom op de arbeidsmarkt". Hoezo, persoonsontwikkeling?

De visie die ontworpen was door de consultants uit Nairobi, had echter ook zijn voordelen, zoals onlangs is gebleken. De Girls Domestic (we blijven die naam toch wel graag gebruiken) is daardoor meer en meer in aanmerking gekomen voor ondersteuning door de overheid. Vorig jaar is een schema in werking getreden, waarbij de overheid de school wilde ondersteunen met 15 000 shilling (150 euro) per jaar per leerling. Dat zou een grote verlichting zijn. In februari, bij de diploma-uitreiking, heeft de vertegenwoordigster van de overheid ons verzekerd dat dit plan door ging, zolang de school maar aan bepaalde voorwaarden voldeed.

Ze zitten heel mooi in de gebouwen. In Nyalenda staat het prachtige gebouw dat gefinancierd is door weldoeners uit Nederland. Het doet goede dienst, ook als gemeenschapsgebouw.

Kort daarop heeft de leiding, geprikkeld door een gevaarlijke dosis optimisme, besloten om eenzelfde soort gebouw op te richten in Magadi Centre, maar zonder de nodige financiële onderbouwingen, meer op hoop van zegen. Dat is normaal hier. (Vorige week vroeg ik aan vriend Paul: Nu je deze uitbreiding aan je nieuwe gebouw hebt toegevoegd en je geld op is, hoe ga je het nu afmaken? Antwoord: Dat zien we wel. Ik vroeg aan vriendin Damaris: Als je er in slaagt om al dat middelbare schoolgeld voor je kinderen te krijgen, hoe ga je dan daarna hun collegegeld krijgen? Antwoord: Dat zien we dan wel). Dat gebouw is zodoende een beetje een zwart gat geworden waar geld in verdween.

Met het OMA project gaat het goed. Daar profiteren momenteel ca. 300 gezinnen van, allemaal gezinnen die AIDS-wezen hebben geadopteerd, en daarom van ons een gratis ziekenhuis-verzekering voor het hele gezin krijgen aangeboden, plus vrije poliklinische behandeling van het weeskind in de kliniek van Pandipieri. Er zijn vijf privé-ziekenhuisjes die aan dit schema meedoen; plus natuurlijk de twee grote overheidshospitals; maar bij deze laatste is de behandeling vaak zo slecht, dat mensen daar niet naar toe willen. Wij hebben hele goeie contacten met de overheid; zij beschouwen ons als een soort proefproject, omdat wij toestemming hebben gekregen ook niet-biologische kinderen als gezinsleden te registreren. Wanneer anderen een soortgelijk project willen beginnen verwijst de overheid hen nu naar ons. De overheid heeft ons ook verzekerd, dat er plannen in een vergevorderd stadium zijn om de klinieken vrij toegankelijk te maken voor deze weeskinderen. Dat zou prachtig zijn.

Een probleem waar het OMA-project momenteel mee worstelt is de noodzaak om steeds nieuwe weldoeners aan te trekken, want sommige bestaande weldoeners zeggen na een paar jaar: we gaan nu eens iets anders ondersteunen. We doen dus een beroep op ieder van jullie om geld-adertjes aan te boren. Voor 50 Euro per jaar kan een heel gezin verzekerd worden.

Onze Kunstschool blijft onze trots. In 25 jaar hebben we ca. 150 kunstenaars afgeleverd. Ons diploma is een intern diploma, maar we hebben een goede naam bij scholen die een docent 'Fine Arts' nodig hebben. Het is mij opgevallen, dat afgestudeerden met een overheidsdiploma theoretisch wel het een en ander wisten, maar

praktisch te weinig in hun mars hadden. Bezoekers aan onze school gaan vaak met een mooi schilderij of boetseerwerkje weg; en een bezoeker heeft zelfs beloofd om voor het maandsalaris van de directeur te zorgen. Zelf geef ik nog elke vrijdagmorgen les in modeltekenen aan alle twaalf of vijftien studenten. Vaak nodig ik mensen uit om model

te staan; die kunnen dan op hun CV zetten: Model aan de Kunstacademie van Nyalenda te Kisumu.

We hebben weer diverse oude vrienden op bezoek gehad. Jan Laarakker kwam, en toen die Pandipieri Centre na zoveel jaren weer binnenging riep hij uit: Ik weet al waar het geld naar toe is gegaan: naar die mooie grote gebouwen. Hij zou wel eens meer gelijk kunnen hebben dan men denkt. Dat gebeurt wel vaker met Jan.

Het politieke leven is belabberd en beangstigend. Wij maken ons zorgen over de verkiezingen van volgend jaar. De onlusten van de vorige verkiezingen hebben we nog niet eens verwerkt. Het Internationaal Strafhof in Den Haag heeft zes vooraanstaande politici uitgenodigd om op het matje te komen, wegens het mogelijk aanstoken van moordpartijen bij de vorige verkiezingen. De meeste andere politici doen nu hun uiterste om hun bedreigde collega's de hand boven het hoofd te houden, en daar worden miljoenen overheids gelden aan besteed, terwijl er geen geld is voor de slachtoffers van drie jaar geleden, die nog steeds in plastic tenten moeten schuilen. Deze befaamde Zes van "Ocampo" (de openbare aanklager van Den Haag) zijn stammenleiders en presidentiële kandidaten, en zij wijzen er op dat een dergelijke rechtszaak wel eens zou kunnen leiden tot grote stammenonlusten. Veel mensen zien dit als een bedreiging en chantage. Voeg daar nog bij dat de corruptie steeds nieuwe hoogten bereikt. Het zijn juist de overheidsmensen die daarin voorgaan. Onze parlementariërs zijn de best-betaalden van de hele wereld; zij weigeren wel om belasting te betalen, weigeren ook om te bewijzen hoe ze aan hun geld gekomen zijn; en het nieuwste is dat ze nu miljoenen aan schadevergoeding gaan eisen omdat de verkiezingen wat vervroegd worden en zij daardoor een paar maand loon zouden derven. Het verbazingwekkende is dat de mensen dat allemaal maar slikken. Soms denk ik zelf, dat veel mensen diep in hun hart jaloers zijn op die machtige sinjeurs en zelf ook graag zo zouden willen boffen. En dat ze de problemen verder afdoen met: Het zal wel in orde komen. Maar het zou me toch niet echt verbazen als er volgend jaar een tsunami van geweld over ons heenkomt.

Ongetwijfeld herinneren jullie je Millimolly nog. De gehandicapte studente, die een paar jaar geleden dankzij jullie steun naar Nederland kon komen. Zij is deze maand afgestudeerd en gaat nu op zoek naar een baan als lerares scheikunde op een middelbare school. Wat mezelf betreft, ik moet steeds meer pilletjes slikken en krijg mijn energie in beperktere doses. Ik heb mijn reis naar Nederland in juli al geboekt, en ik zie er naar uit om velen van jullie weer in levenden lijve te ontmoeten. Met de jaarwisseling kreeg ik het overlijdensbericht van mijn grote jeugd vriend Paul Schneider. Hij kwam geregeld naar onze jaarlijkse Vriendendag: een grote man met een baard. Een paar maand voor zijn dood had ik hem nog opgezocht in Ulvenhout, en hebben toen samen oude verhalen opgehaald. Een ervan ging er over, dat er tijdens de oorlog twee bommen in hun tuin gevallen waren die niet ontploften; na de oorlog groef de genie een van de twee op en demonteerde die op de veranda, naast zijn moeder die sokken zat te stoppen; de tweede bom werd afgedekt met een plaat cement waarin ze het woord "BOM" krasten. Een paar jaar later werd die ook uitgegraven, maar daarvoor werd de helft van de stad Hengelo geëvacueerd. Vaarwel Paul. Maar ik dwaal af. Tijd om op te houden.

Beste Vrienden, veel dank voor al jullie steun; houd er niet mee op, want we hebben jullie nodig. En geloof me, het rendement van jullie steun blijft enorm.

Zalig Pasen gewenst !

Hans.

Stand van zaken: Noodhulp aan Pandipieri !

Om te beginnen willen we jullie van harte bedanken!!! Tot en met januari mochten we ongeveer € 50.000,- ontvangen voor het Noodhulpfonds, waartoe we in de Vriendenbrief van Kerstmis 2010 hebben opgeroepen. Daarin zijn naast vele kleine en evenzeer gewaardeerde donaties een aantal grote donaties gedaan. De groepen in Bergeijk en in Kerzell hebben beiden € 10.000,- beschikbaar gesteld. Ook de Harber Foundation en Cordaid hebben ieder € 4.500,- bijgedragen voor een gezamenlijk project met onze stichting, om voor drie maanden een team van financiële deskundigen aan het KUAP bestuur ter ondersteuning beschikbaar te kunnen stellen.

Dat team is per 3 januari 2011 aan de slag gegaan en rapporteert tweewekelijks over hun bevindingen aan zowel het KUAP bestuur als aan ons bestuur. Voordat we met deze financiële deskundigen tot overeenstemming kwamen hebben we met het KUAP bestuur een overeenkomst ondertekend, waarin afspraken gemaakt zijn over de wijze waarop de crisis het beste aangepakt kan worden. Eén van de belangrijkste maatregelen die reeds genomen zijn, is dat een aanzienlijk deel van het personeel (tijdelijk) op non-actief is gesteld. Op dit moment zijn we als bestuur met KUAP aan het bespreken hoe de beschikbare fondsen het beste besteed kunnen worden. Voor Pasen hopen we daarmee rond te zijn.

Vervolgens hebben we in mei 2011 een vergadering gepland met drie besturen (Stichting Vrienden van Pandipieri, Stichting Bergeijk-Kisumu, en de Duitse Stichting in Kerzell) waarin we het eindrapport van de financiële deskundigen gezamenlijk willen gaan bespreken. We zijn in goede communicatie met het management en bestuur in Kisumu en houden de voortgang nauwlettend in de gaten.

Verder blijven we u dankbaar voor nog meer donaties aan het **Noodhulpfonds, code KUAP 99.**

De rekeningnummers blijven zoals gebruikelijk:

- 10.66.957 ING-bank, of
- 40.02.36.311 ABN-AMRO,

t.n.v. Missieprocurer Mill Hill, Oosterbeek.

Svp vermelden: H. Burgman, KUAP 99

Tot zover, namens het bestuur,

Frank Boomers, penningmeester.

Een Brief van Zuster Bernadette

(opvolgster van Jacinta van Luijk)

Dertig jaar geleden had Fr. Hans Burgman een visioen: mannen en vrouwen, religieuzen en leken, mensen uit Afrika en Europa, gingen samen wonen in de krottenwijken van Kisumu om van elkaar te leren, hoe ze de bewoners daar te hulp konden komen. Meer dan dertig jaar lang is die droom nu al levend gebleven, en zijn grote groepen vrienden uit Kisumu zowel als Europa deelnemers geweest van de KUAP-Pandipieri beweging. Ze hebben de vele talenten, aanwezig in die krottenwijken, tot ontplooiing gebracht. De resultaten zijn te zien in projecten zoals het Gezondheids programma, Straatkinderen-Rehabilitatie en Onderwijs.

De laatste maanden nam een aantal vrijwilligers uit Nederland, tw. Sarah Vijzelman, Margriet Wieringa, Sarah Drenth, Bart-Jan de Boer, Maaike Priems, Jessica Donia en Bente van Gennep, deel aan de projecten van KUAP-Pandipieri. Sarah, Margriet en Bart-Jan begeleidden bovendien een andere groep jonge studenten, die een paar maand stage kwamen lopen op projecten in Kisumu en Rangala. Toen deze studenten een bezoek brachten aan ons Nyalenda Centre boden ze aan om te helpen bij het opknappen van het Straatkinderengebouw. Gewapend met verf en kwasten hebben ze daar een geweldig karwei verricht. Al deze jonge mensen, met hun levendigheid, hun ijver en hun opgewektheid, waren een boodschap van menselijke solidariteit voor de bewoners waarvan er zoveel afgestompt zijn door gebrek aan levenskansen. Zelfs ouders en vrienden van deze vrijwilligers kwamen hen opzoeken.

Hoe komen de krotbewoners aan de kost? Met fiets taxi's (boda-boda's), motorfiets-taxi's, waterverkoop, handeltjes in vruchten, groenten, tweedehands kleren en het brouwen van illegale drank (chang'aa). Diversen hebben werk in de stad. Maar velen verdienen niet genoeg om hun kinderen te voeden, schoolgeld, huishuur en medicijnen te betalen. Volgens het Statuut van Kinderrechten hebben alle kinderen recht op liefde, voedsel, schoon water, toegang tot medische hulp, sanitair, behuizing, onderwijs, kleding en sociale zorg. Dit is hier nog lang geen werkelijkheid. Een van de taken van KUAP-Pandipieri is om bruggen te bouwen tussen de sociale diensten van de overheid en de grote groepen van kwetsbare mensen die deze zorg nodig hebben.

Op 24 februari kregen 45 jonge mensen hun einddiploma van ons programma Vakopleiding. 25 Van hen waren van de Domestic School, waar onze vrienden in Bergeijk en de Vrienden van Pandipieri zoveel steun aan geven. Deze jongelui hebben twee jaar lang cursussen gevolgd in Kleermakerij, in de branche van Voedsel en Drank, in Kunst en Grafica, in Bouwen, in Timmeren en in Informatie Technologie.

Wandelend van Pandipieri Centre naar Nyalenda brachten we ons eerste bezoek aan de Domestic School.

Door de poort gaande kregen we het gevoel dat we de krotten achterlieten en een oase binnengingen. Wat is dat toch een prachtig schoolgebouw, opgericht met geld uit Bergeijk, en wat is het een boomrijk groen perceel met koele schaduwen. In de Domestic School bezochten we een kleine tentoonstelling waar de leerlingen hun producten lieten zien. De hal van de school was echter dubbel geboekt; dus moest de diploma-uitreiking uitwijken naar de overkant van de straat, het gebied van de Kunstschool en het Straatkinderen-project. Dat gaf verder geen problemen; en opgetogen staken de afgestudeerden zich in hun academische gewaden. Zoals overal in dit gedeelte van de wereld waren de meisjes druk in de weer met hun haar, met een beetje make-up; en hun schoenen glommen.

De studenten van de Art School hadden ook hun tentoonstelling; in bonte kleuren toonden de leerlingen hun visie op het leven in Kisumu. Met veel bravour gaven de kunstenaars-in-spe uitleg van hun werk. Jan Laarakker, die hier vele jaren leraar is geweest, was vol lof over het niveau van de school en de vastberadenheid van de leerlingen om kunstenaars te worden.

In de Gemeenschapshal verzamelden zich de ouders en familieleden, en de gasten: Fr. Gerry Mooij die de Domestic Girls een warm hart toedraagt, Jan Laarakker, twee bezoekers uit Nederland, twee vertegenwoordigers van het Ministerie van Jeugd en Cultuur, Fr. Hans Burgman, Jennipher Muhanji en ikzelf namens het Gezondheidsprogramma. Frieda Okombo, die de leiding heeft van onze afdeling Onderwijs, was ceremoniemeester. De studenten van de Domestic School kwamen met gezangen en gedichten, die van de Art School brachten liederen, dansen en een schets; en oud-studenten van de Art School vermaakten ons met trommels, slagwerk en traditionele dansen.

De man van het ministerie van Jeugd en Cultuur was een en al lof over het Vakonderwijs. Hij spoorde de jongelui aan om voor zichzelf een plek te zoeken in de markt. Zijn ministerie beloofde de school te steunen: met papierspullen en met dingen die nodig waren voor praktische oefeningen, steun ook op het gebied van water, elektra en vervoer. Fr. Hans moedigde de leerlingen aan om samen te werken, om alles wat ze geleerd hadden in praktijk te brengen, en om in alle relaties die ze aangingen een goede dosis Evangelie-waarden te stoppen. Tot besluit

namen de leerlingen hun diploma's met veel waardering in ontvangst en gingen ze uitgebreid met trotse ouders en vrienden op de foto.

Steun aan Pandipieri.

Met Kerstmis hebben we een beroep gedaan op jullie, in verband met de benarde toestanden waar we mee te maken hadden gekregen in onze organisatie. Namens het bestuur, de staf en alle mensen die van Pandipieri profiteren wil ik jullie, Vrienden van Pandipieri, heel hartelijk bedanken voor jullie gulle hulp.

Op 4 januari zijn de consultants van Strategic Connections Limited (SCL) begonnen aan een werkplan van drie maanden: opbouw van een goed financieel systeem en de administratie helpen met het opzetten van goede archiveer-systemen. Zij hebben er voor gezorgd dat KUAP-Pandipieri opnieuw als NGO geregistreerd werd, nadat de oorspronkelijke registratie teniet gedaan was, door het in gebreke blijven betreffende de regels voor NGO's. Tom Olila van SCL en Bwibo Aderi van Plan International leidden workshops betreffende het Strategische Plan 2011-2015. Beiden hadden grote bewondering voor KUAP-Pandipieri. Veel leden van de gemeenschap gaven hun bijdrage voor het Plan. Een team van experts zal nu dit Plan op schema stellen, en aan donor-partners aanbieden voor ondersteuning. Van tijd tot tijd zullen we jullie laten weten hoe dit verder afloopt.

Tot slot heel veel goede wensen voor jullie allemaal.

Sr. Bernadette Nealon

De St. Jozefschool in Bergeijk versterkt de band met Kisumu

De directie van deze basisschool vroeg onze werkgroep, om in de diverse groepen nog eens wat te komen vertellen over Kisumu. Al een aantal jaren wordt door leerkrachten en leerlingen aan Kisumu gedacht. Met verjaardagen wordt wat geld in een spaarpotje gestopt, zodat de kinderen in Afrika kunnen meedelen in de traktatie.

Als 'juffen' met onderwijservaring hebben wij, Anne Boomers, Nienke Zeh en Marijke Schoenmakers, het bezoek voorbereid. Het werd een geslaagde ochtend op 24 januari: Natuurlijk zijn de spaarpotjes een geweldig initiatief, want in Kisumu zijn kinderen al heel blij als er genoeg geld is om naar school te kunnen gaan. Wat zouden ze glunderen als ze wisten dat leeftijdgenootjes in dat verre Bergeijk aan hen gedacht hebben. Misschien zouden ze spontaan 'Jambo Bwana' gaan zingen. Dit Swahili-welkomstlied werd bij ons bezoek in de groepen 4 t/m 8 aangeleerd door Anne en Nienke.

We kozen als thema voor ons bezoek 'School in Kisumu'. Het leek ons erg de moeite waard om de situatie van een school in Afrika te vergelijken met die in Bergeijk. Wat zouden de kinderen van Kisumu hun ogen uitkijken naar al die gezellige lokalen, al die mooie leermiddelen en comfortabele tafels en stoeltjes. De mondjes zouden wijd open gaan van verbazing bij het zien van zo'n modern 'digiboard' met eindeloos veel mogelijkheden (maar ja, wat dat laatste betreft, daarin verschillen wij drieën niet zo veel van onze Afrikaanse vriendjes!).

In Kisumu wordt nog veel aangeleerd door het langdurig klassikaal opdreunen van woorden, cijfers en versjes. Zo probeerde Marijke de groepen 1 t/m 3 te leren tellen tot vijf in het Swahili.

Dat klonk heel Afrikaans in Bergeijk. Tevoren verkleedde ze zich voor de klas in een kleurige Afrikaanse jurk en twee helpertjes werden in een dito lap gewikkeld. Met ieder een mandje mandarijntjes op het hoofd paradeerden ze door het lokaal, tot plezier van de klasgenootjes. Op deze manier werd het in Swahili tellen van mandarijntjes nog een leuke 'klasseklus'.

Het woord 'jambo!' (hallo!) viel in alle groepen erg in de smaak. We hoorden het later op de gang klinken uit de mond van een ukkie uit groep 1. Het vrolijke liedje 'Jambo Bwana' wordt vast en zeker een tophit op de St. Jozefschool. Uit de lokalen waar Anne en Nienke aan het werk waren, werd

het uit volle borst meegezongen. Ook lieten zij beiden in de bovenbouw foto- en filmmateriaal zien van schoolsituaties in Kisumu.

Naast de vele verschillen die er op de scholen in Bergeijk en Kisumu zijn, kunnen we ook een heleboel gelijkenissen noemen. Immers, overal ter wereld willen kinderen graag lachen, spelen, leren, zingen, voldoende eten en groot worden in een veilige omgeving.

Waarom zouden we daar niet samen aan werken en elkaar helpen als het nodig is? Aan de St. Jozefschool zal het niet liggen! .....

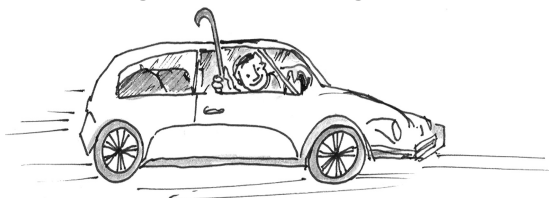
Het plan is om ons 'Kisumu-gezicht' regelmatig op de St. Jozefschool te laten zien. Er is immers nog veel meer over Kisumu te vertellen en te leren. Als je in Bergeijk kinderen ziet lopen met een bolderkar vol met lege flessen, dan zijn ze van de St. Jozefschool. Ze zamelen het statiegeld in voor Kisumu!

Wij blijven de toekomst vol vertrouwen tegemoet zien en wensen dat ook al onze Kisumu-vrienden toe.

Marijke Schoenmakers, Stichting Bergeijk-Kisumu.

Oproep auto Hans!

Tijdens zijn jaarlijks verblijf in Nederland heeft Hans uiteraard vervoer nodig. Al jaren huurt hij daartoe een auto bij een bevriende garage. Maar de nadelen daarvan beginnen zo langzamerhand groter te worden dan de voordelen: hij krijgt oude, storingsgevoelige auto's; in geval van storing is de afstand van Oosterbeek tot die garage ca. 100 km.; de

uurprijs per maand is ca. 300 euro, dus niet echt weinig. Is er iemand in de vriendengroep die een vervoermiddel weet voor Hans, zonder deze nadelen? Laat het dan weten aan mij, of aan een van de andere bestuursleden.

Alvast heel hartelijk bedankt,

Eugène Burgman.

Vanuit het Bestuur...

-Nieuw bestuurslid.

We waren al enige tijd bezig een nieuw bestuurslid te zoeken om de gelederen te versterken. Gelukkig hebben we Thijs Caspers bereid gevonden zitting te nemen in het bestuur.

Thijs is een zoon van Marie-José Burgman en daarmee een neef van Hans. Hij kent Pandipieri uit eigen ervaring, want als jongere heeft hij er een aantal maanden meegedraaid in de projecten. Velen zullen Thijs ook kennen van de jaarlijkse Vriendendag in Oosterbeek, waar hij tijdens de viering de overdenking verzorgde.

Thijs, we wensen je via deze weg van harte welkom in ons midden. We weten dat jij je nauw betrokken voelt bij alles wat er in Kisumu gebeurt en ervaren jouw komst als zeer positief.

-Vergadering in Bonn.

Via de Vriendenbrieven weet u dat er meerdere groepen zijn die zich bezig houden met het werk in Kisumu. Om ervoor te zorgen dat onze coördinatie optimaal is vergadert ons bestuur in mei samen met het bestuur van Kerzell en van Bergeijk. De locatie zal Bonn (in Duitsland) zijn, zodat we niet allemaal ver hoeven te reizen. In de volgende Vriendenbrief zullen we u daarover rapporteren.

-Paasfeest.

Door het eten van de verboden vrucht hebben Adam en Eva ervoor gezorgd, dat God het nodig vond Jezus op deze aarde te laten verschijnen. Immers de mens was bekend geworden met goed en kwaad en leefde daar ook naar. We weten wat er in de Bijbel staat over zijn werk hier op aarde en ook zijn we bekend met het feit, dat hij verraden werd en daardoor aan het kruis genageld is. Hij stierf daar voor onze zonden, werd begraven en stond op uit de dood. Dit feit vieren we met Pasen. Eigenlijk ben ik van mening dat er weinig te vieren valt in een tijd, waarin we elkaar nog steeds naar het leven staan. Blijkbaar leert de mens slecht vanuit zaken die in het verleden gebeurd zijn. Ondanks alle vervolgingen, moorden en andere verschrikkingen die er in de wereld zijn, wens ik u allen fijne Paasdagen toe.

Alida Mulder, secretaris.

Colofon

Eindredactie: Eugène Burgman

Redactie en overige medewerkers: Hans Burgman, Ellie Eijkholt, Jaap Meester, Alida Mulder, Marijke Schoenmakers, Johan Smorenburg.

Engelse vertaling: Hans Burgman, **Duitse vertaling:** Barbara Reith

Redactie-adres:

van Egmondlaan 7, 5583 VA Waalre,

tel.: 040-2213102; e-mail: eburgman@kpnplanet.nl

Secretariaat (opgave adreswijzigingen en nieuwe Vrienden):

Lijsterbeslaan 11, 1702 LW Heerhugowaard

tel.: 072-5741025; e-mail: alida.mulder@quicknet.nl

Onze website: www.pandipierivrienden.nl, **Kisumu-website:** www.pandipieri.org

Adres Hans Burgman:

Mill Hill House, P.O. Box 2011, 40100 Kisumu, Kenia.

tel.: 00254.723.344.553(Kenia); e-mail: hburgman@millhillear.com

Bijdragen:

ING-bank, rekeningnummer 1066957, of ABN-AMRO, rekeningnummer 40.02.36311

t.n.v. Missieprocuur Mill Hill, Oosterbeek.

s.v.p. vermelden: H. Burgman, plus de projectcode (bv. H. Burgman, KUAP 01).

Je kunt kiezen uit de volgende projectcodes:

KUAP 01 (=Algemeen, projectkeuze door 't KUAP-bestuur),

KUAP 02 (=Kunstacademie),

KUAP 11 (=Huishoudschool),

KUAP 16 (=Pandigraphics),

KUAP 34 (=Straatkinderen),

KUAP 39 (=Informele School),

KUAP 99 (=Noodhulpfonds),

C 1108 (= Borduur Atelier),

C 1560 (=OMA-project),

W 148 (=Hans Burgman).

Als je een code niet weet, informeer dan bij Hans Burgman, of bij penningmeester Frank Boomers.